

Biela lavína

Pengagi

1. Tu spíš, v dobrom vánku, pokojný,
a nevidíš už, koľko nocí, koľko dní,
môj žiaľ je rúcho dolín snehové,
chcel si mať život, máš túžby zmarené.
2. Len spi, ja poŕných kvetov natrhám,
pád zlý, a osud chcel, že si bol tam,
odkiaľ sa teraz tvoj hlas ozýva,
v spomienkach hučí viac než tá lavína.
3. Horám, čo život sňali z teba tam,
sama svoj snubný prsteň ukladám,
mraky, tie čierne, smútkom zdobené,
sú podobné novej láske v saténe.
4. Padla ti šťastná hviezda z oblohy,
zahľadel si sa, nepozeral pod nohy,
pád, a ťažký sneh ťa uložil
na spánok večný, na dno síl.
5. Slová, čo nestačil si zanechať,
bodku za slovom "život" píše osud - kat,
spomínam v tichu, chvíľach nedeňných
na ľudí dobrých s osudom zlých.